

Dikt om döden

Döda vindar blåser
går genom ben och märm
ger fingrarna en vithet
och tar från kinden dess färg

Är döda vindar kalla?
Jag vet inte men
de jagar fram över himlen
när en döende själ hittar hem

Att dö är inte sorgligt
Sorgligt är det liv som slarvats bort
Och döda vindar blåser
i det öga som är torrt

När tiden rinner ut mellan dina fingrar
är det försent att ångra det som skett
försent att be om förlåtelse
försent att göra rätt

Men döden är en vän
ger glömska åt den som dör
de efterlevande resignerar
behöver inte mer undra varför

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindalou med Poeter.se id #29299 innehar upphovsrätten